

Znaczenie pojęcia „pokrzywdzenie wierzycieli” jako przesłanki odmowy otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umorzenia postępowania

W przepisach prawa restrukturyzacyjnego wielokrotnie spotykamy się z pojęciem „pokrzywdzenia wierzycieli”. Od niego zależy praktycznie cały przebieg postępowania, m.in. czy zostanie ono otwarte, czy nie zostanie umorzone, a także czy układ zostanie zatwierdzony. Można pokusić się o stwierdzenie, że brak pokrzywdzenia wierzycieli jest w postępowaniu restrukturyzacyjnym najwyższą i najbardziej chronioną wartością, której strzec muszą zarówno organy postępowania, jak i dłużnik. Z drugiej strony analizowane pojęcie jest niedookreślone, co wiąże się z pozostawieniem sądowni dużego luzu decyzyjnego. Stąd istotne jest ujednolicenie orzecznictwa w kierunku jednoznacznej interpretacji pojęcia „pokrzywdzenia wierzycieli” m.in. jako przesłanki odmowy otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umorzenia postępowania.

BARBARA SZCZEPKOWSKA

W przepisach p.r.¹ pojęcie „pokrzywdzenia wierzycieli” występuje ośmiokrotnie. Ustawodawca posługuje się nim:

- w art. 8 ust. 1 p.r. jako przesłanką odmowy otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego,
- w art. 32 ust. 2 p.r., zgodnie z którym sąd odmawia zatwierdzenia sprawozdania końcowego zarządcy w całości lub części, jeżeli zarządca dokonał czynności niezgodnych z prawem lub skutkujących pokrzywdzeniem wierzycieli lub dłużnika,
- w art. 165 ust. 2 p.r., w myśl którego sąd może odmówić zatwierdzenia układu, jeżeli jego warunki są rażąco krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciw układowi i zgłosili zastrzeżenia,
- w art. 173 ust. 2 pkt 1 p.r. jako jedną z przesłanek odebrania dłużnikowi zarządu w formie zmiany układu,

¹ Ustawa z 15.05.2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 243, ze zm.), dalej: „p.r.”.